

Übersetzungen der Dialoge

Μεταφράσεις των διαλόγων

Μάθημα 1

Αυτό είναι ένα τραγούδι

Στο πρώτο μάθημα ακούτε διάφορα παραδείγματα στα Γερμανικά, για να συνηθίσετε κάπως στον ήχο της γερμανικής γλώσσας, έστω και αν δεν καταλαβαίνετε τα λόγια. Στην αρχή ακούτε μια σκηνή χαιρετισμού, μετά ένα στιχάκι που λένε τα παιδιά π.χ. για να διαλέξουν στο παιχνίδι τη “μύνα”, στη συνέχεια μέρος από δελτίο ειδήσεων, μετά ένα απόσπασμα από ένα σπουδαίο έργο της λογοτεχνίας, τον “Faust” του Goethe. Για τα δύο τελευταία παραδείγματα σας δίνονται και μερικές εξηγήσεις.

Andreas: Αυτό είναι ένα τραγούδι.
Αυτό είναι ένα τραγούδι του Klaus Hoffmann.
Αυτό είναι ένα κείμενο.
Αυτό είναι ένα κείμενο του Goethe.

Μάθημα 2

Ε, ταξί!

Σε τούτο το μάθημα γίνεται λόγος για μερικές μεθόδους που βοηθούν να καταλαβαίνετε ευκολότερα μια ξένη γλώσσα. Δεν αποκλείεται εξάλλου να καταλαβαίνετε την έννοια της μιας ή της άλλης λέξης της μητρικής σας ή άλλης γλώσσας που γνωρίζετε. Στην παρακάτω σκηνή πρόκειται για μεταφορά με ταξί: Ο δόκτωρ Thürmann, τακτικός πελάτης του “Ξενοδοχείου Ευρώπη”, καλεί ένα ταξί, μπαίνει μέσα και λέει στον οδηγό του =**Taxifahrer**, που θέλει να πάει.

Dr. Thürmann: Ε, ταξί!
Taxifahrer: Καλημέρα.
Dr. Thürmann: Καλημέρα. Ξενοδοχείο Ευρώπη παρακαλώ.
Taxifahrer: Ξενοδοχείο Ευρώπη, εντάξει.

Μάθημα 3

“Ξενοδοχείο Ευρώπη”

Σε τούτο το μάθημα πληροφορηθείτε πως τα επεισόδια του κύκλου μαθημάτων Γερμανικής που μεταδίδουμε, διαδραματίζονται σ’ ένα ξενοδοχείο, το “Ξενοδοχείο Ευρώπη”. Εκτός αυτού σας παρουσιάζουμε τα κύρια πρόσωπα δράσης: Τη διευθύντρια του ξενοδοχείου **Frau Berger**, το θυρωρό **Andreas Schäfer**, την καμαριέρα **Hanna Clasen** και την **Ex**, ένα φανταστικό ον, θηλυκού γένους. Και μετά έχουμε τον τακτικό πελάτη του ξενοδοχείου **Dr. Thürmann**. Τέλος υπάρχει ο Γερμανός εκφωνητής, που μαζί με μια συνάδελφό του σας εξηγούν τη γραμματική. Αυτός ο εκφωνητής = **Sprecher** παρουσιάζει τα πρόσωπα δράσης του κύκλου μαθημάτων.

Sprecher: Αυτός είναι ο κύριος Schäfer. Andreas Schäfer.
Αυτός είναι ο δόκτωρ Thürmann.
Αυτή είναι η κυρία Berger. Lisa Berger.
Αυτή είναι η Hanna. Hanna Clasen.

Η Ex αυτοσυστήνεται.

Ex: Ε, ε! Νάμε (κι εμένα).

Και επαναλαμβάνει τα ονόματα των κυρίων προσώπων δράσης του κύκλου μαθημάτων.

Ex: Εγώ - και ο Andreas και η κύρια Berger και η Hanna και ο δόκτωρ Thürmann.
Τον Αντρέα τον ακούτε στη ρεσεψιόν του Ξενοδοχείου Ευρώπη και συγκεκριμένα στο τηλέφωνο, να λέει:

Andreas: Ρεσεψιόν. Καλησπέρα. Ξενοδοχείο Ευρώπη, ρεσεψιόν.

Μάθημα 4

Ποιός είστε παρακαλώ;

Ο δόκτωρ Thürmann, τακτικός πελάτης του Ξενοδοχείου Ευρώπη φτάνει στο ξενοδοχείο, όπου τον υποδέχεται πολύ φιλικά η διευθύντρια κ. Berger.

Frau Berger: Αα, - δόκτωρ Thürmann! μια καλή, θαυμάσια βραδνά!

Thürmann: Καλησπέρα.

Frau Berger: Κύριε Schäfer, (αυτός είναι) ο δόκτωρ Thürmann.

Andreas: Καλησπέρα σας, δόκτωρ Thürmann.

Ex: 'σπέρα.

Andreas: Σουτ - Ex - σουτ!

Λίγο αργότερα ο δόκτωρ Thürmann τηλεφωνεί στη ρεσεψιόν του ξενοδοχείου για να παραγγείλει μια μπίρα. Μη ξεχνάτε, ο δόκτωρ Thürmann είναι βαρήκοος.

Andreas: Ρεσεψιόν. Καλησπέρα.

Thürmann: Ποιός είναι εκεί;

Andreas: Ρεσεψιόν. Ξενοδοχείο Ευρώπη.

Thürmann: Πώς παρακαλώ;

Andreas: Ξενοδοχείο Ευρώπη. Ρεσεψιόν.

Thürmann: Αα. Θάθελα μια μπίρα. Μια μπίρα παρακαλώ!

Andreas: Μια μπίρα, εντάξει. Και - ποιός είστε παρακαλώ;

Ο Andreas δεν αναγνωρίζει αμέσως τον δόκτορα Thürmann από τη φωνή του. Ο δόκτωρ Thürmann εξοργίζεται.

Thürmann: Thürmann, Δόκτωρ Thürmann. Και σεις; Ποιός είστε;

Andreas: Είμαι ο θρωαρός.

Thürmann: Πώς ονομάζεσθε;

Andreas: Andreas Schäfer.

Thürmann: Αα, κατάλαβα, Schäfer. Schäfer - ε, καλά ...

Και επιπλέον η Ex, με την αναίδεια που τη χαρακτηρίζει, μιλά στον δόκτορα Thürmann στον ενικό.

Ex: Και σύ ποιός είσαι;

Thürmann: Συ; Και συ ποιός είσαι; Χμ ...

Andreas: Συγγνώμη! Συγγνώμη!

Μάθημα 5

Μα αυτό είναι αγενές

Ο Andreas φέρνει στο δωμάτιο του δόκτωρα Thürrmann τη μπύρα που του παρήγγειλε. Ο δόκτωρ Thürrmann εκφράζει την έκπληξή του, επειδή του μίλησαν στον ενικό και λέει στον Αντρέα ότι αυτό είναι αγενές.

Thürrmann: Ναι; Παρακαλώ;

Andreas: Η μπύρα σας παρακαλώ.

Thürrmann: Ευχαριστώ. Είστε ο θυρωρός, ή κάνω λάθος;

Andreas: Μάλιστα.

Thürrmann: Λοιπόν - είμαι, ναι, είμαι κατάπληκτος. Γιατί λέτε “συ”;

Andreas: Ποιός; Εγώ;

Thürrmann: Όχι, όχι, όχι. Μα αυτό είναι αγενές, νεαρέ μου!

Andreas: Συγγνώμη! Συγχωρήστε παρακαλώ!

Ο δόκτωρ Thürrmann λέει μισοαστεία-μισοσοβαρά στον Αντρέα πως σίγουρα είναι χωρατατζής. Και μετά τον καληνυχτίζει, γιατί είναι κουρασμένος.

Thürrmann: Είστε σίγουρα χωρατατζής;

Andreas: Χωρατατζής;

Ex: Όχι. Εξωτικό! Είμαι εξωτικό!

Thürrmann: Α μπά! Εξωτικό ή χωρατατζής ή ... Είμαι κουρασμένος. Καληνύχτα.

Andreas: Καληνύχτα σας, δόκτωρ Thürrmann.

Τώρα ο Andreas μπορεί να δώσει επιτέλους στην Ex να καταλάβει πως η συμπεριφορά της ήταν αγενής.

Andreas: Ex; Ex;

Ex: Ναι, παρακαλώ;

Andreas: Λοιπόν - είσαι αγενής.

Ex: Εγώ; Αγενής;

Andreas: Ναι, εσύ!

Ex: Συγγνώμη, εγώ ...

Andreas: Μα αυτό είναι αγενές: “Και συ ποιός είσαι.”

Ex: Είμαι κουρασμένη.

Andreas: Όχι, είσαι εξωτικό.

Μάθημα 6

Τί κάνετε;

Ο δόκτωρ Thürrmann κάλεσε τον Αντρέα στο δωμάτιό του για να μιλήσει μαζί του. Είναι περίεργος να μάθει, με τί ασχολείται ο Andreas και τον ρωτά λεπτομερώς. Ο Andreas σπουδάζει δημοσιογραφία και γράφει ρεπορτάζ. Ο δόκτωρ Thürrmann το βρίσκει ενδιαφέρον.

Thürrmann: Ναι, παρακαλώ.

Andreas: Καλημέρα σας, δόκτωρ Thürrmann.

Thürrmann: Καλημέρα, νεαρέ. Για πέστε (μου): Τί (δουλειά) κάνετε;

Andreas: Σπουδάζω.

Thürmann: Σπουδές αλλά όχι τρόπους, έ, ας είναι . Τί σπουδάζετε;
Andreas: Δημοσιογραφία.
Thürmann: Και τι κάνετε εκεί;
Andreas: Κάνω έρευνες, γράφω ρεπορτάζ...
Thürmann: Ενδιαφέρον, πολύ ενδιαφέρον.

Ο Andreas εργάζεται στο Ξενοδοχείο Ευρώπη, για να κερδίζει χρήματα για τις σπουδές του.

Thürmann: Και εδώ τί κάνετε.
Andreas: Εργάζομαι.
Thürmann: Τί εργασία κάνετε;
Andreas: Είμαι θυρωρός.
Thürmann: Είστε καινούριος σ' αυτή τη δουλειά, ή κάνω λάθος;
Andreas: Ναι.
Thürmann: Λοιπόν, σπουδάζετε δημοσιογραφία και εργάζεσθε.
Τα χρειάζεσθε τα χρήματα, ή κάνω λάθος;
Andreas: Ναι. Φυσικά.
Thürmann: Ενδιαφέρον, ε, λοιπόν - ωρβουάρ.
Andreas: Ωρβουάρ, Δόκτωρ Thümann.

Και η Ex συνοψίζει το διάλογο σ' ένα στίχο.

Ex: Σπουδές και έρευνες- ενδιαφέρον, πολύ ενδιαφέρον.

Μάθημα 7 **Είσαι παράδοξη**

Ο Andreas σπουδάζει δημοσιογραφία, η Ex λέει πως αυτή "σπουδάζει", "μελετά", ανθρώπους.

Ex: Ε, Andreas!
Andreas: Τί κάνεις εδώ;
Ex: Σπουδάζω.
Andreas: Πώς παρακαλώ; Σπουδάξεις;
Ex: Ναι. Σπουδάζω.
Andreas: Τί σπουδάξεις;
Ex: Ανθρώπους.
Andreas: Αα, σπουδάξεις ανθρώπους.
Ex: Μάλιστα! Κάνω μελέτες. Μελετώ ανθρώπους.
Andreas: Α, είσαι παράδοξη.
Ex: Και οι άνθρωποι είναι επίσης παράδοξοι.

Ο Andreas φιλοσοφεί γύρω στο πώς είναι ο άνθρωπος και πιστεύει πως το ξέρει: Είναι κυρίως παράδοξος και περίεργος.

Andreas: Άνθρωποι, χμ, ο άνθρωπος, χμ ... Πώς είναι ο άνθρωπος;
Ex: Αγενής, κουρασμένος, ενδιαφέρον και παράδοξος.
Andreas: Πώς παρακαλώ; Τί;
Ex: Ο άνθρωπος είναι αγενής, κουρασμένος, πολύ ενδιαφέρον, παράδοξος και - περίεργος.

Μάθημα 8

Από πού είσαι;

Σε τούτο το μάθημα πρόκειται για πέντε επεισόδια που διαδραματίζονται στην αίθουσα προγεύματος του Ξενοδοχείου Ευρώπη. Και στη συνέχεια μαθαίνουμε με ποιόν τρόπο απέκτησε ο Andreas την Ex.

Στο πρώτο επεισόδιο συναντούμε τη Hanna Clasen που εργάζεται ως καμαριέρα στο Ξενοδοχείο Ευρώπη. Της Hanna της πέφτει από τα χέρια ένας δίσκος με πιατικά. Ένας όμως ευγενικός πελάτης τη βοηθά να μαζέψει από χάμω τα σπασμένα.

1. junge Frau: Καλημέρα.

2. junge Frau: Καλημέρα.

(Ο δίσκος με τα πιατικά πέφτει με θόρυβο κάτω).

Hanna: Ω - όχι!

1. Hotelgast: Ω - περιμένετε!

Ex: Άχου κακό! Όλα κομμάτια.

Hanna: Ευχαριστώ. Ευχαριστώ πολύ. Πολύ ευγενικό.

Ex: Πολύ ευγενικό.

Στο δεύτερο επεισόδιο μπαίνει στην αίθουσα προγεύματος ένας αγουροξυπνημένος άνδρας.

Hanna: Καλημέρα.

2. Hotelgast: 'μέρα.

Hanna: Τσάι ή καφέ;

(Ο άνδρας δεν δίνει απάντηση).

Hanna: Με συγχωρήτε. θέλετε τσάι ή καφέ;

2. Hotelgast: Συγγνώμη. Είμαι ακόμα πολύ κουρασμένος. Καφέ παρακαλώ!

Στο τρίτο επεισόδιο συναντιούνται τυχαία, ύστερα από πολύν καιρό, στο Ξενοδοχείο Ευρώπη ο δόκτωρ Thürlmann και ένας φίλος του.

1. Hotelgast: Καλημέρα.

Thürlmann: Καλημέρα.

1. Hotelgast: Ποιός μπορεί να είναι; (!) Παράδοξο, παράδοξο. Μα φυσικά, είναι ... Με συγχωρήτε παρακαλώ!

Thürlmann: Ναι, τί είναι;

1. Hotelgast: Είστε ο κύριος Thürlmann, ή κάνω λάθος;

Thürlmann: Ναι. Και σύ, ναι, μα είσαι ο ... Stefan!

Στο τέταρτο επεισόδιο ένας νέος προσπαθεί να πιάσει κουβέντα με μια κυρία και της κάνει ένα σωρό ερωτήσεις.

Junger Mann: Για πέστε: Είστε λοιπόν δημοσιογράφος και κάνετε ρεπορτάζ;

Journalistin: Ναι.

Junger Mann: Ενδιαφέρον. Πολύ ενδιαφέρον. Αυτό είναι πολύ ενδιαφέρον.

Journalistin: Ναι. Σωστά.

Junger Mann: Για πέστε: Τί κάνετε σχετικά;

Journalistin: Α, έρευνες ...

Ex: Έρευνες - έρευνες ...

Στο πέμπτο επεισόδιο δύο νέες, η μία από αυτές φοιτήτρια, διαπιστώνουν πως κατάγονται από την ίδια πόλη, δηλαδή από το Augsburg, μια πόλη κοντά στο Μόναχο.

- 1. junge Frau:** Και τί κάνεις;
2. junge Frau: Είμαι φοιτήτρια.
1. junge Frau: Και από πού είσαι;
Studentin: Από το Augsburg.
1. junge Frau: Αλήθεια;; Κι εγώ το ίδιο.
Studentin: Τί;! Είσαι επίσης από το Augsburg!

Μετά η Ex ρωτά τον Αντρέα από που κατάγεται, και ο Andreas, αστειευόμενος, ρωτά την Ex από πού κατάγεται η ίδια.

- Ex:** Andreas, από πού είσαι;
Andreas: Είμαι από την Κολωνία. Και σύ: Από πού είσαι;
Ex: Εγώ; Είμαι από ...

Στο έβδομο επεισόδιο πληροφορούμαστε με ποιόν τρόπο ήθε στον Αντρέα η Ex που είναι αόρατη, αλλά η φωνή της ακούγεται πολύ καθαρά:

Ο Andreas διάβαζε το βιβλίο για τα καλά στοιχεία της Κολωνίας, τα "Heinzelmännchen zu Köln", που κατά το θρύλο έρχονταν πάντοτε τη νύχτα, όταν κοιμώνταν οι τεχνίτες, και αποτέλειωναν τη δουλειά τους, προς μεγάλη χαρά των κατοίκων της Κολωνίας. Ο Andreas αναστέναξε βαθειά και ευχήθηκε νάχε κι αυτός κάποιον να τον βοηθά. Σκέφτηκε όμως πως αυτές οι χρυσές εποχές έχουν περάσει "sowieso"/ούτως ή άλλως. Αυτή ήταν η μαγική λέξη που έκανε να ξεπεταχτεί μέσα από το βιβλίο μια μικρή θηλυκιά μορφή μπροστά στον Αντρέα. Και επειδή ξεπήδησε από το βιβλίο, ο Andreas της έδωσε το όνομα Ex από τα Λατινικά όπου σημαίνει "από". Ας σημειωθεί πως ο ίδιος ο Andreas δεν έχει ιδέα ότι η λέξη "sowieso" που σκέφτηκε ήταν μαγική.

- Andreas:** Θάθελα νάχα κι εγώ μια τέτοια ... Ας είναι - αυτές οι εποχές ούτως ή άλλως έχουν περάσει.
Ex: Χχιμ, χχιμ, αλλό! Νά' μαι.
Andreas: Ποιός είσαι;
Ex: Είμαι ...
Andreas: Ποιός είσαι;
Ex: Είμαι εγώ.

Μάθημα 9

Μα αυτό το ξέρεις!

Η περίεργη Ex θέλει να μάθει όσο γίνεται περισσότερα για τον δόκτορα Thürrmann και κοιτάζει ταυτόχρονα με τον Αντρέα στα δελτία πελατών του ξενοδοχείου. Αφού ανέφεραν το επώνυμο και το μικρό όνομα του δόκτορα Thürrmann, μιλούν για τα δικά τους τα ονόματα.

- Andreas:** Εδώ, λοιπόν - επώνυμο, Thürrmann.
Ex: Μα αυτό το ξέρω! Παρακάτω!
Andreas: Μικρό όνομα: Lukas.
Ex: Μικρό όνομα:
Andreas: Ναι. Μικρό όνομα.

Ex: Πώς είναι το μικρό σου όνομα;
Andreas: Μα αυτό το ξέρεις, Andreas! Και το δικό σου μικρό όνομα;
Ex: Δεν το ξέρω.
Andreas: Εγώ όμως το ξέρω: Μικρό όνομα: Ex, επώνυμο: Hex.
Ex: Όχι - Όχι!

Μετά από αυτό το ιντερμέτζο, συνεχίζεται η κουβέντα για το δόκτορα Thütmann. Είναι γιατρός, έχει γεννηθεί στη Λειψία και κατοικεί στο Βερολίνο.

Andreas: Λοιπόν, παρακάτω: Επάγγελμα...
Ex: Τί (δουλειά) κάνει;
Andreas: Είναι γιατρός, λέγεται, όπως ξέρουμε, δόκτωρ Thütmann.
Ex: Ποιό είναι το δικό σου το επάγγελμα;
Andreas: Φοιτητής και θυρωρός. Σπουδάζω και εργάζομαι ως θυρωρός.
Ex: Παρακάτω; Τόπος γέννησης! Από πού κατάγεται;
Andreas: Είναι από τη Λειψία.
Ex: Παρακάτω; Τόπος κατοικίας!
Andreas: Μια στιγμή: Εδώ - Βερολίνο! Κατοικεί στο Βερολίνο.

Μάθημα 10

Υπάρχει ακόμα ελεύθερο δωμάτιο:

Ο Andreas κάνει μερικές δουλειές γραφείου. Η Ex τον ενοχλεί με ένα σωρό ερωτήσεις.

Ex: E, Andreas, εργάζεσαι;
Andreas: Ναι.
Ex: E, Andreas, εργάζεσαι πολύ;
Andreas: Ναι.
Ex: Andreas, είσαι ευτυχισμένος;
Andreas: Χμ.
Ex: Τί θα πει "χμ"; Ναι ή όχι;
Andreas: Ρωτάς πάντοτε τόσα πολλά;
Ex: Πάντοτε!
Andreas: Σσούτ - Κάποιος έρχεται!

Στο ξενοδοχείο φτάνει ένας καινούριος πελάτης και ρωτά αν υπάρχει ακόμα ελεύθερο δωμάτιο και πόσο στοιχίζει. Ο πελάτης, κ. Meier θέλει να μείνει δυο ή τρεις μέρες.

Andreas: Καλησπέρα.
Gast: Καλησπέρα. Υπάρχει ακόμα ελεύθερο δωμάτιο;
Andreas: Μονό δωμάτιο ή διπλό;
Gast: Μονό δωμάτιο παρακαλώ.
Andreas: Με μάνιο;
Gast: Ναι.
Andreas: Πόσο θα μείνετε;
Gast: Δύο ή τρεις μέρες.
Andreas: Εντάξει. Το δωμάτιο δέκα είναι ακόμα ελεύθερο.
Gast: Πόσο στοιχίζει το δωμάτιο;
Andreas: Εκατόν είκοσι Μάρκα. Με πρόγευμα.

Gast: Καλά.
Andreas: Το κλειδί σας - και (σας εύχομαι) ένα ωραίο βράδυ, κ. Meier.
Gast: Ευχαριστώ.

Μάθημα 11

Και πάλι ένα δωμάτιο σ' αυτά τα χάλια!

Η Hanna Clasen, η καμαριέρα του Ξενοδοχείου Ευρώπη, εξοργίζεται πολύ καθώς αντικρύζει την τρομερή ακαταστασία του δωματίου ενός πελάτη.

Hanna: Καλημέρα, κ. Berger!

Frau Berger: Καλημέρα, Hanna.

Hanna: Α όχι - Και πάλι ένα δωμάτιο σ' αυτά τα χάλια! Τί βρωμιά!

Frau Berger: Τί είναι, Hanna;

Hanna: Αχ - το δωμάτιο είναι πραγματικά αχούρι!

Frau Berger: Μα αυτά τα γνωρίζεις.

Hanna: Σωστά.

Η Hanna αρχίζει να μαζεύει μπουκάλια και να αδειάζει στακτοδοχεία, και κάνοντας αυτή τη δουλειά, παραπονιέται για την άδικη κατανομή των ρόλων ανάμεσα στα δύο φύλα: Ο άνδρας καπνίζει, η γυναίκα καθαρίζει.

Hanna: Χαρακτηριστικό - ένα μπουκάλι, ακόμα ένα - ώ! Μα το μπουκάλι είναι ακόμα μισογεμάτο. Το στακτοδοχείο - γεμάτο! Μα φυσικά; Ο άνδρας καπνίζει και πίνει η γυναίκα καθαρίζει.

Ex: Και τραγουδά.

Hanna: Τί; Είναι κανείς εκεί;

Η Ex που στριφογυρίζει με περιέργεια μέσα στο ξενοδοχείο, άκουσε και είδε τα πάντα και ονομάζει περιπαικτικά τον πελάτη, που είναι μουσικός, "μουζικάντη".

Frau Berger: Hanna, όλα εντάξει; Ω! Ένα φλάουτο!

Ex: Ένας μουζικάντης - ακατάστατος και γοητευτικός.

Hanna: Είναι κανείς εκεί;

Frau Berger: Είναι κανείς εκεί; Περίεργο ...

Μάθημα 12

Θυρωρός ή φοιτητής;

Ο Andreas ψάχνει να βρει την Ex. Ακούει τη φωνή της κοντά στη Hanna. Έτσι συμβαίνει να γνωριστούν ο Andreas με τη Hanna. Ταυτόχρονα ο Andreas αναγκάζεται να εξηγήσει στην κ. Berger τί δουλειά έχει εκεί.

Frau Berger: Περίεργο.

Ex: Τί είναι περίεργο;

Frau Berger: Είναι κανείς εκεί;

Ex: Ναι. Εμείς!

Andreas: Σσούτ - σάπα λοιπόν!

Frau Berger: Τί κάνετε εσείς εδώ

Ex: Σπουδάζουμε.

Hanna: Πώς παρακαλώ;

Andreas: Ναι. Όχι, δηλαδή εμείς ... (τραυλιζοντας) - είμαι απλώς περιέργος.

Frau Berger: Ενδιαφέρον! Για πέστε; Είστε μόνος. Λέτε πάντοτε "εμείς" και εννοείτε "εγώ";

Andreas: Όχι, φυσικά όχι.

Ο Andreas συστήνεται στη καμαριέρα - η κ. Berger το βρίσκει διασκεδαστικό.

Hanna: Είστε καινούριος εδώ, ή κάνω λάθος; Νομίζω είστε ο θυρωρός.

Andreas: Σωστά!

Hanna: Και γιατί λέτε "σπουδάζω";

Andreas: Είμαι φοιτητής.

Hanna: Τί λοιπόν; Φοιτητής ή θυρωρός;

Andreas: Φοιτητής και θυρωρός.

Hanna: Α έτσι! Ε καλά - λοιπόν, είμαι η Hanna. Η καμαριέρα.

Frau Berger: Λοιπόν - στη δουλειά!

Hanna: Εντάξει: Γειά!

Ex: Ταίόο!

Μάθημα 13

Ορίστε παρακαλώ - το κλειδί μου!

Οι σκηνές που ακολουθούν διαδραματίζονται στη ρεσεψιόν του Ξενοδοχείου Ευρώπη.

Σκηνή 1η: Ο κ. Meier παραδίνει το κλειδί του δωματίου του.

Andreas: Καλημέρα κ. Meier, τί κάνετε;

Herr Meier: Ευχαριστώ. Καλά.

(Ο κ. Meier βάζει το κλειδί πάνω στο τραπέζι της ρεσεψιόν)

Herr Meier: Ορίστε - το κλειδί μου.

Andreas: Ευχαριστώ. Και (σας εύχομαι) ωραία μέρα.

Herr Meier: Ωρβουάρ.

Σκηνή 2η: Ο Andreas επιστρέφει σε μια κυρία το διαβατήριό της.

Andreas: Καλημέρα.

Frau: Καλημέρα.

Andreas: Ορίστε παρακαλώ - το διαβατήριό σας.

Frau: Αχ μάλιστα, ευχαριστώ. Ωρβουάρ.

Andreas: Ωρβουάρ.

Σκηνή 3η: Ο Andreas δίνει στο δόκτορα Thürmann ένα γράμμα. Ο δόκτωρ Thürmann δεν μπορεί να το διαβάσει, επειδή δεν βρίσκει τα γυαλιά του - τα φρονεί ... στο κεφάλι του.

Andreas: Καλημέρα (σας), δόκτωρ Thürmann. Πώς είσθε;

Dr. Thürmann: Ήμερα. Ευχαριστώ, ας λέμε καλά.

Andreas: Έχει ένα γράμμα για σας.

Dr. Thürmann: Έτσι - ένα γράμμα. Τα γυαλιά μου - τα γυαλιά μου εξαφανίστηκαν! Από πού λοιπόν είναι το γράμμα;

Andreas: Από το Βερολίνο. Με συγχωρήτε παρακαλώ, δόκτωρ Thürmann νάτα τα γυαλιά σας!

Dr. Thürmann: Μπα, τέτοιο πράγμα ... ! Είμαι πράγματι γέρος.

Μάθημα 14

Θαρθείτε στο Άαχεν, έτσι;

Ο Andreas γράφει στους γονείς του και αναφέρει στο γράμμα του για τη δουλειά του στο Ξενοδοχείο Ευρώπη και για τους ανθρώπους που συναντά σ' αυτό, π.χ. για το δόκτορα Thümmann και τον κ. Meier.

Αγαπητοί γονείς,

Όπως ξέρετε, ένας φοιτητής χρειάζεται πάντοτε χρήματα. Εργάζομαι λοιπόν πάλι - ως θυρωρός στο Ξενοδοχείο Ευρώπη στο Άαχεν.

Η δουλειά αυτή είναι για μένα κάτι το καινούριο και ενδιαφέρον. Πάντα κάποιος έρχεται και ζητά δωμάτιο, μπύρα ή ένα ταξί ... Η κάποιος ρωτά; Πού είναι τα λεφτά μου, τα γυαλιά μου, το διαβατήριό μου ...; Σίγουρα οι άνθρωποι πιστεύουν πως ένας θυρωρός γνωρίζει τα πάντα. Έτσι κάνω σπουδές, μελετώ ανθρώπους: Υπάρχει π.χ. ο δόκτωρ Thümmann, ένας γιατρός από το Βερολίνο. Είναι ευγενικός, αλλά ρωτά πάρα πολλά. Και μετά υπάρχει ακόμα ο κ. Meier, ένας μουσικός. Σίγουρα καπνίζει και πίνει ευχαρίστως ...

Και εγώ καπνίζω ακόμα πάντοτε, και αυτό στοιχίζει πολύ ακριβά, δυστυχώς.

Θαρθείτε στο Άαχεν, έτσι;

Αυτή τη στιγμή η Ex διακόπτει τον Αντρέα, για να τον ρωτήσει ποιός πρόκειται ναρθεί στο Άαχεν, και για να παρατηρήσει ότι δεν βλέπει να γράφει ο Andreas γι' αυτήν τίποτε.

Ex: Ποιός λοιπόν;

Andreas: Οι γονείς μου.

Ex: Και εγώ; Πού γράφει; Η Ex είναι φίλη μου;

Andreas: Ε έτσι, εννοείς ...

Η Ex λέει πως ο Andreas πρέπει να γράφει και γι' αυτήν κάτι στο γράμμα του. Ο Andreas όμως αρνείται.

Ex: Ναι!

Andreas: Αχ, Ex, μα αυτό δεν γίνεται.

Ex: Γιατί όχι;

Στην ερώτηση αυτή ο Andreas δεν δίνει απάντηση. Και αποτελειώνει το γράμμα του.

Καλή αντάμωση σύντομα ... Ο Andreas σας.

Μάθημα 15

Πουλάς και τις κασέτες;

Ο Andreas βρίσκεται στο σπίτι του και ξεδιαλέγει παλιά πράγματα που θέλει να τα πουλήσει στο παζάρι μεταχειρισμένων ειδών. Εκεί μπορεί να πουλήσει κανείς κάθε παλιό πράγμα που δεν το χρειάζεται πια. Η Ex παρακαλουθεί τον Αντρέα καθώς ξεδιαλέγει.

Ex: Γιατί βρίσκονται τα πράγματα εκεί;
Andreas: Τα πουλώ.
Ex: Τί; Τα πουλάς; Πού λοιπόν;
Andreas: Αύριο έχει παζάρι μεταχειρισμένων.
 Επειδή "Flohmarkt", όπως λένε αυτά τα παζάρια στη Γερμανία σημαίνει επί λέξει "αγορά ψύλλων", η Ex ρωτά;
Ex: Αγορά ψύλλων; Αγορά ψύλλων; Πουλάς ψύλλους;
Andreas: Όχι. Πουλώ - την Ex Hex.
Ex: Όχι, παρακαλώ μη!
 Η Ex ρωτά στη συνέχεια τον Αντρέα αν θα πουλήσει επίσης δίσκους πικάπ και κασέτες. Ο Andreas είναι ακόμα κάπως αβέβαιος.
Ex: Πουλάς και τις κασέτες;
Andreas: Ναι - είναι παλιές. Δεν τις ακούω πιά.
Ex: Και τους δίσκους; Πουλάς και τους δίσκους;
Andreas: Δεν ξέρω. Δεν πιστεύω.
Ex: Είναι καινούριοι;
Andreas: Όχι, φυσικά όχι!
Ex: Παίζεις ένα δίσκο;
Andreas: Καλά, ας είναι.

Μάθημα 16

Για δοκιμάστε!

Ο Andreas έχει απλώσει τα πράγματά του χάμω στο παζάρι μεταχειρισμένων ειδών, Κατά τύχη η κ. Berger κάνει εκεί μια βόλτα. Ο Andreas προσπαθεί να την πείσει ν' αγοράσει ένα μαντήλι του λαιμού.

Andreas: Καλημέρα, κ. Berger, τί κάνετε;
Frau Berger: Καλημέρα. Ευχαριστώ, καλά.
Andreas: Θα θέλατε ίσως ένα μαντήλι; Εδώ - για δέστε; Είναι πολύ σικ.

Frau Berger: Όχι ευχαριστώ.
Andreas: Για δοκιμάστε - να καθρέφτης.
Frau Berger: Όχι. Πράγματι όχι. Ευχαριστώ πολύ.
Andreas: Κρίμα!

Τη στιγμή εκείνη όμως η κ. Berger ανακαλύπτει ανάμεσα στα πράγματα του Αντρέα ένα βιβλίο που έψαχνε να βρει από καιρό, και θέλει να το αγοράσει.

Frau Berger: Ω - μα αυτό είναι τρέλλα! Ακριβώς αυτό το βιβλίο ψάχνω.

Andreas: Για δείξτε μου! Α, "Die Heinzelmännchen" ...

Frau Berger: Τί στοιχίζει;

Andreas: Ένα Μάρκο.

Frau Berger: Καλά, το παίρνω.

Η Ex όμως δεν θέλει να πουλήσει ο Andreas το βιβλίο, επειδή αυτό το βιβλίο τους έκανε να γνωριστούν.

Ex: Όχι! Το βιβλίο δεν το πουλάς!

Frau Berger: Πώς παρακαλώ;

Andreas: Ω, συγγνώμη, κυρία Berger. Δεν το πουλώ. Συγγνώμη.

Frau Berger: Γιατί τότε βρίσκεται εκεί το βιβλίο; Ε - τότε γειά σας.

Andreas: Ex, τί είναι;

Ex: Μα αυτό είναι ... Αυτό είναι το βιβλίο μας. Το αγαπώ.

Μάθημα 17

Τέσσερα φλιτζάνια - κάνουν τέσσερα Μάρκα

Ακούτε τέσσερεις σκηνές που διαδραματίζονται στο παζάρι μεταχειρισμένων ειδών, όπου ο κόσμος κάνει βόλτα για να βρει κάτι φθινό ή περίεργο ν' αγοράσει. Στη πρώτη σκηνή μια γυναίκα παζαρεύει μια μπλούζα.

- Junge Frau:** Βρίσκω τη μπλούζα τρέλλα.
Freundin: Για δείξε! Χμ. Για δοκίμασέ (την)! Μάλιστα. Καλά.
Junge Frau: Τί στοιχίζει η μπλούζα;
Verkäufer: Δώδεκα Μάρκα.
Junge Frau: Δώδεκα Μάρκα; Είναι πολύ ακριβά. Οκτώ Μάρκα.
Verkäufer: Έντεκα Μάρκα.
Junge Frau: Την παίρνω - με δέκα Μάρκα.
Verkäufer: Εντάξει. Δέκα Μάρκα.
Στη δεύτερη σκηνή πρόκειται για την αγορά φλιτζανιών
Junger Mann: Πώς βρίσκεις τα φλιτζάνια;
Freundin: Ας λέμε καλά.
Junger Mann: Τί στοιχίζει ένα φλιτζάνι;
Verkäufer: Ένα φλιτζάνι ένα και πενήντα. Δύο φλιτζάνια κάνουν δύο Μάρκα.
Junger Mann: Παίρνω τέσσερα φλιτζάνια
Verkäufer: Τέσσερα φλιτζάνια - κάνουν τέσσερα Μάρκα.
Στην τρίτη σκηνή ένα παιδί έχασε τη μαμά του και τη ζητά. Μια κυρία θέλει να το βοηθήσει να τη βρει. (Kind = παιδί)
Kind: Μαμά! Μαμά! Μαμά!, πού είσαι;
Frau: Πού είναι η μαμά σου;
Kind: Δεν ξέρω.
Frau: Έλα να την ψάξουμε.
Στην τέταρτη σκηνή η Ex ανακαλύπτει ένα "νάνο του κήπου", που στην αρχή τον περνά για ένα από τα καλά στοιχειά σπιτιών.
Ex: Andreas, για δεσ: Ένα εξωτικό!
Andreas: Όχι, Ex, είναι νάνος του κήπου.
Ex: Πώς παρακαλώ;
Andreas: Μα το ξέρεις, οι Γερμανοί βρίσκουν τους νάνους του κήπου τρέλλα.
Ex: Κι εγώ. Παρακαλώ, θάθελα κι εγώ...

Μάθημα 18

Κανένα πράγμα, καμμιά αποσκευή

Είναι πρωί, νωρίς. Μετά από το ελεύθερο Σαββατοκύριακο ο Andreas πήρε στα γρήγορα το πρωινό του και θέλει να πάει στη δουλειά του στο ξενοδοχείο. Είναι βιαστικός. Η Ex δεν έχει καμμιά διάθεση να πάει μαζί του.

- Andreas:** Ex, πάω τώρα. Έρχεσαι;
Ex: Δεν έχω διάθεση.
Andreas: Εντάξει. Εσύ δεν έχεις διάθεση κι εγώ δεν έχω χρόνο. Μείνε τότε σπίτι! Γειά-χαρά.
Ex: Andreas, περιμένε παρακαλώ. Έφτασα.
Στο ξενοδοχείο περιμένει η Hanna, η καμαριέρα. Είναι πολύ αναστατωμένη. Προφανώς ο κ. Meier έφυγε χωρίς να πληρώσει.

Hanna: Andreas, έλα γρήγορα!
Andreas: Τί είναι;
Hanna: Ο κ. Meier έφυγε!
Andreas: Τί;
Hanna: Δεν πλήρωσε! Έλα, γρήγορα!

Η Hanna δείχνει στον Αντρέα το άδειο δωμάτιο. Μόνο ένα φλάουτο βρισκείται ακόμα εκεί. Hanna και Andreas αποφασίζουν να πάνε στη διευθύντρια του ξενοδοχείου.

Hanna: Να - το δωμάτιο είναι άδειο. Κανένα πράγμα πια, καμμιά αποσκευή.

Andreas: Το μπάνιο είναι επίσης άδειο: Ούτε ξυριστική μηχανή, ούτε οδοντόπαστα.

Hanna: Πάει, έφυγε!

Andreas: Δεν το πιστεύω! Ε, για δεξ, το φλάουτο είναι ακόμα εδώ!

Hanna: Και τώρα; Έχεις καμμιά ιδέα;

Ex: Ο καιρός οδηγός.

Andreas: Το ξέρει ήδη η διευθύντρια;

Hanna: Όχι.

Andreas: Έλα, ρωτάμε τη διευθύντρια.

Μάθημα 19

Θέλω να κοιμηθώ

Η Hanna και ο Andreas λένε στη διευθύντρια του ξενοδοχείου κ. Berger πως ο κ. Meier φαίνεται να αναχώρησε χωρίς να πληρώσει. Η κ. Berger λέει πως ο κ. Meier είναι απλώς λιγάκι ακατάστατος τύπος, και αυτό δεν είναι λόγος αναστάτωσης. Η γνώμη της Hanna είναι πως έφυγε για πάντα. Ο Andreas είναι σίγουρος πως ο κ. Meier θα ψάξει το φλάουτό του.

Frau Berger: Λοιπόν παρακαλώ - ηρεμία! Ξέρετε πως ο κ. Meier είναι μουσικός, Είναι λιγάκι ακατάστατος.

Hanna: Πάει, έφυγε! Για πάντα.

Andreas: Αλλά το φλάουτο είναι ακόμα εδώ.

Frau Berger: Α έτσι ...

Andreas: Σίγουρα το ψάχνει.

Frau Berger: Δίχως άλλο! Ένα τέτοιο φλάουτο είναι πολύ ακριβό. Θα ξανάρθει δίχως άλλο.

Ex: Οπωσδήποτε!

Frau Berger: Έτσι; Ε λοιπόν, ας περιμένουμε ακόμα λιγάκι.

Andreas: Ε καλά.

Πράγματι ο κ. Meier επιστρέφει το βραδάκι κατακουρασμένος στο ξενοδοχείο.

Ex: Δες, έρχεται ο κύριος Meier.

Andreas: Δόξα τω Θεώ.

Ex: Ίσως θέλει να πληρώσει τώρα;

Andreas: Σουτ - Ex - σουτ.

Andreas: Καλησπέρα, κύριε Meier. Τί κάνετε;

Herr Meier: Άσχημα. Είμαι πολύ κουρασμένος, Θάθελα να κοιμηθώ, να κοιμηθώ ... Θάθελα να μείνω ακόμα μια νύχτα.

Γίνεται;

Andreas: Μια στιγμή παρακαλώ! Μάλιστα.
Herr Meier: Δόξα τω Θεώ! Α, ακόμα κάτι: Το φλάουτό μου ...
Έχετε το φλάουτό μου;
Andreas: Ναι - η κυρία Berger έχει το φλάουτό σας.
Andreas: Σουτ, Εχ!

Μάθημα 20 **Είστε άρρωστος;**

Η κ. Berger θέλει να μιλήσει στον κ. Meier. Τον βρίσκει προφανώς άρρωστο στο κρεβάτι.

(Η κ. Berger χτυπά την πόρτα του δωματίου του).

Frau Berger: Κύριε Meier; Κύριε Meier; Είστε ακόμα αυτού; Κύριε Meier,

Herr Meier: Ναι.

(Η κ. Berger μπαίνει στο δωμάτιο)

Frau Berger: Τί είναι, κύριε Meier: Είστε άρρωστος;

Herr Meier: Ναι.

Frau Berger: Έχετε πόνους;

Herr Meier: Ναι, ναι.

Frau Berger: Πού πονάτε;

Herr Meier: Παντού, Όλα (με) πονούν.

Frau Berger: Νομίζω, έχετε πυρετό. Μια στιγμή παρακαλώ!

Επιστρέφω αμέσως.

Ο δόκτωρ Thürmann που, όπως ξέρουμε, είναι γιατρός, εξετάζει τον κ. Meier και διαπιστώνει πως έχει γρίπη.

Dr. Thürmann: Λοιπόν, κύριε Meier, πώς είστε:

Herr Meier: Άσχημα. Πραγματικά άσχημα.

Dr. Thürmann: Τί σας πονά;

Herr Meier: Το κεφάλι μου, τα μάτια μου, ο λαιμός μου - όλα, όλα πονούν.

Ο δόκτωρ Thürmann ψηλαφεί τον κ. Meier.

Dr. Thürmann: Εδώ πονά;

Herr Meier: Ναι.

Dr. Thürmann: Και εδώ;

Herr Meier: Όχι. Αλλά τα πόδια μου, τα πόδια μου είναι τόσο βαριά.

Dr. Thürmann: Ε, έχετε γρίπη. Δεν είναι τόσο σοβαρό.

Herr Meier: Δόξα τω θεώ!

Dr. Thürmann: Περαστικά, κύριε Meier!

Herr Meier: Ευχαριστώ. Ευχαριστώ πολύ!

Μάθημα 21 **Ημουν στο Έσσεβ**

Η κ. Berger μιλά στην αίθουσα προγεύματος στον κ. Meier που έχει γίνει πάλι καλά.

Frau Berger: Καλημέρα, κύριε Meier.

Herr Meier: Καλημέρα.

Frau Berger: Είστε πάλι υγιής;

Herr Meier: Ναι. Ευχαριστώ, Δόξα τω Θεώ.

- Frau Berger:** Ε, αυτό είναι ωραίο. Α, εξάλλου: Έχω ακόμα το φλάουτό σας.
- Herr Meier:** Ναι, το ξέρω
- Frau Berger:** Πάμε στο γραφείο μου! Εκεί είναι το φλάουτό σας.
- Herr Meier:** Ναι. Ευχαριστώ.
- Μετά η κ. Berger φέρνει τη συζήτηση στην απουσία του κ. Meier. Ο κ. Meier ζητά συγγνώμη και θέλει να πληρώσει αμέσως.
- Frau Berger:** Ξέρετε, ήταν παράδοξο. Το δωμάτιό σας ήταν άδειο, Όλα τα πράγματα είχαν εξαφανιστεί, εσείς είχατε φύγει.
- Herr Meier:** Και δεν έχω πληρώσει! Καταλαβαίνω το πρόβλημά σας.
- Frau Berger:** Μα τότε όλα είναι εντάξει.
- Herr Meier:** Συγχωρήστε (με) παρακαλώ. Πληρώνω αμέσως.
- Ο κ. Meier θέλει να εξηγήσει με ακρίβεια τι συνέβη: Ήταν στο Έσσην στη φίλη του, και φιλονείκησε μαζί της.
- Herr Meier:** Λοιπόν; Ήμουν εδώ στο Άαχεν.
- Frau Berger:** Ναι, το ξέρω.
- Herr Meier:** Είχα μια συναυλία στο Άαχεν.
- Frau Berger:** Α - ενδιαφέρον.
- Herr Meier:** Και μετά ήμουν στο Έσσην.
- Frau Berger:** Ήσαστε στο Έσσην;
- Herr Meier:** Ναι. Η φίλη μου κατοικεί εκεί. Αλλά είχαμε ένα καυγά.
- Frau Berger:** Μα τότε είχατε και σεις προβλήματα.
- Herr Meier:** Και τί προβλήματα! Έφυγα λοιπόν και γύρισα στο Άαχεν.
- Και η Ex βλέπει να επιβεβαιώνεται η γνώμη της.
- Ex:** Ήταν μια φορά ένας μουσικός, ήταν ακατάστατος και γοητευτικός.

Μάθημα 22

Και η γυναίκα του;

Δύο κυρίες κάθονται στο σαλόνι της εισόδου του ξενοδοχείου και σχολιάζουν τους διάφορους πελάτες. Ο πρώτος για τον οποίο μιλούν είναι ο δόκτωρ Thümann.

- Frau Müller:** Αυτός είναι!
- Frau Hoffmann:** Ο κύριος Thümann;
- Frau Müller:** Ναι.
- Frau Hoffmann:** Πράγματι γοητευτικός! Και το επάγγελμά του!
- Frau Müller:** Ελάτε πιά! Είναι καθηγητής.
- Frau Hoffmann:** Ω, καθηγητής! Και από πού είναι;
- Frau Müller:** Από το Βερολίνο.
- Frau Hoffmann:** Αχ ναι! Μα εσείς ξέρετε τα πάντα.
- Frau Müller:** Ε ναι.
- Frau Hoffmann:** Και η γυναίκα του; Εννοώ: Είναι παντρεμένος;
- Frau Müller:** Αυτό δεν το ξέρω. Αλλά νομίζω δεν είναι παντρεμένος.

Ο δόκτωρ Thümann περνά μπροστά από τις δύο κυρίες και τις χαιρετά.

- Dr. Thümann:** Καλημέρα.
- Frau Müller:** Καλημέρα, κύριε καθηγητή Thümann.

Frau Hoffmann: Καλημέρα, κύριε καθηγητή.

Μετά μιλούν για μια νέα γυναίκα - μια Γαλλίδα,

Frau Müller: Αυτή είναι.

Frau Hoffmann: Ποιά;

Frau Müller: Ε, η νέα κυρία του δωματίου δώδεκα.

Frau Hoffmann: Καλημέρα. Σας εύχομαι ένα καλό θαυμάσιο πρωινό.

Frau Müller: Καλημέρα. - Γαλλίδα.

Frau Hoffmann: Ε καλά, το ακούω! Η προφορά της!

Frau Müller: Η μητέρα της είναι Γαλλίδα.

Frau Hoffmann: Αχ ναι! Και ο πατέρας της;

Frau Müller: Είναι Γερμανός. Διπλωμάτης.

Frau Hoffmann: Αχ, τί ενδιαφέρον! Και αυτή - τί κάνει; Εννοώ, ποιό είναι το επάγγελμά της;

Frau Müller: Α, αυτό δεν το ξέρω. Ίσως φοιτήτρια;

Frau Hoffmann: Χμ.

Frau Müller: Α, για δέστε!

Η Εχ φτάνει ένα δικό της στιχάκι για τις δύο κυρίες - το "ντουέττο" - όπως τις αποκαλεί.

Ex: Το ντουέττο σπεκουλάρει τόσο ευχάριστα.

Μάθημα 23

Ποιός μιλά εκεί;

Η Εχ ενοχλεί τον Αντρέα που διαβάζει ένα βιβλίο. Όταν ο Αντρέας της λέει πως τον βλέπει ότι διαβάζει, η Εχ δηλώνει με οργή πως δεν βλέπει απολύτως τίποτε - και πως είναι αόρατη.

Ex: Andreas, τί κάνεις;

Andreas: Διαβάζω.

Ex: Τι διαβάζεις;

Andreas: Διαβάζω ένα βιβλίο. Το βλέπεις!

Ex: Δεν βλέπω τίποτε, δεν βλέπω απολύτως τίποτε. Είμαι αόρατη και δεν βλέπω τίποτε.

Andreas: Η Εχ δεν βλέπει τίποτε και ενοχλεί πολύ.

Η Εχ λέει δυνατά πως πεινά. Αυτό το ακούει η κ. Berger που όλο τον καιρό ήθελε να ανακαλύψει τί είναι αυτή η παράδοξη φωνή, Και γι' αυτό συμφωνεί να πάνε μαζί για φαγητό.

Ο Andreas τελείωσε το βιβλίο που διάβαζε.

Andreas: Λοιπόν - τελειώσαμε!

Ex: Ωχ, ωχ - η κοιλιά μου πονά!

Andreas: Η Εχ πεινά;

Ex: Οποσδήποτε! Πεινώ.

Frau Berger: Κι εγώ πεινώ.

Andreas: Καλησπέρα, κυρία Berger.

Ex: Πάμε να φάμε μαζί;

Frau Berger: Αυτό είναι καλή ιδέα! Αλλά για πέστε: Ποιός μιλά εκεί; Βλέπω εσάς μόνο.

Andreas: Μα είμαι εγγαστριθιμνος!

Frau Berger: Έτσι! Ενδιαφέρον!

Andreas: Αλλά - αυτό είναι το μυστικό μου.
Ex: Εμπρός, πάμε!

Μάθημα 24

Θέλετε ακόμα ένα καφέ;

Στη Γερμανία πολύς κόσμος πηγαίνει για φαγητό σε πιτσαρία. Το φαγητό σ' ένα ιταλικό εστιατόριο είναι αρκετά καλό και όχι πολύ ακριβό. Σε μια πιτσαρία κάθονται τώρα η κ. Berger, η Ex και ο Andreas. Η κ. Berger θέλει να φάει σαλάτα και ψάρι, ο Andreas θέλει πίτσα.

Andreas: Τί θέλετε λοιπόν να φάτε;
Frau Berger: Πρώτα μια σαλάτα και μετά ... και μετά ... και μετά ... ψάρι! Και σεις: Τί θα φάτε;
Andreas: Μια πίτσα - με ζαμπόν, τυρί και τομάτες.
Ex: Τόσα πολλά;
Frau Berger: Νάτη πάλι - η δεύτερη φωνή σας!
Andreas: Ναι. Είναι αρκετά αυθάδικη.

Και τώρα διαλέγουν τί θα πιούν.

Andreas: Μάλιστα, και τί θέλετε να πιείτε;
Frau Berger: Ένα μεταλλικό νερό. Και σείς;
Andreas: Μια μπύρα.
Frau Berger: Και η δεύτερη φωνή σας;
Ex: Μια πορτοκαλάδα.
Andreas: Σώπασε επιτέλους!
Frau Berger: Αρκετά αυθάδικη η δεύτερη φωνή σας.
Andreas: Λοιπόν, τώρα παραγγέλνω.

Ο Andreas ζητά από το σερβιτόρο το λογαριασμό. Στη Γερμανία συνηθίζεται να πληρώνουν "χωριστά", δηλαδή καθένας τα δικά του. Έτσι η κ. Berger θέλει να πληρώσει η ίδια αυτά που έφαγε και ήπτε.

Andreas: Θα θέλατε ακόμα ένα καφέ;
Frau Berger: Όχι, ευχαριστώ.
Andreas: Καλά τότε - γκαρσόν, το λογαριασμό παρακαλώ!
Frau Berger: Μαζί ή χωριστά;
Andreas: Μαζί.
Frau Berger: Όχι. Χωριστά.
(Και προς τον Αντρέα:)
Δεν έχετε τόσα πολλά χρήματα.

Μάθημα 25

Πληρώνω το υπόλοιπο

Αφού τελείωσαν το φαγητό τους σε μια πιτσαρία και οι τρεις μαζί, Andreas, κ. Berger και Ex, η κ. Berger πληρώνει αυτά που έφαγε και ήπτε, δίνοντας στο σερβιτόρο φιλοδώρημα.

Ober: Τί πληρώνετε;
Frau Berger: Πληρώνω τη σαλάτα, το ψάρι και το μεταλλικό νερό.
Ober: Κάνουν εικοσιδύο Μάρκα και πενήντα.

Frau Berger: Εικοσιπέντε.
Ober: Ευχαριστώ πολύ.

Ο Andreas θέλει να πληρώσει τα υπόλοιπα, αλλά διαπιστώνει πως δεν έχει μαζί του το πορτοφόλι του;
(Ο σερβιτόρος απευθύνεται τώρα στον Αντρέα).

Ober: Και σεις;
Andreas: Πληρώνω το υπόλοιπο.
Ober: Λοιπόν: Μια πίτσα με ζαμπόν.
Andreas: Ναι, Και τη μπίρα.
Ober: Κάνουν δέκα Μάρκα και πενήντα.
Andreas: Το πορτοφόλι μου! Δεν βρίσκω το πορτοφόλι μου.
Σίγουρα το έχω στο παλτό μου. Μια στιγμή παρακαλώ!

Ο Andreas ψάχνει να βρει το πορτοφόλι του, αλλά μάταια. Το ξέχασε στο ξενοδοχείο - και αυτό η Ex το γνώριζε.

Andreas: Έχεις το πορτοφόλι μου;
Ex: Όχι. Δεν το έχω.
Andreas: Να πάρ' η οργή! Δεν το βρίσκω. Πραγματικά δεν τόχεις;
Ex: Πραγματικά όχι.
Andreas: Αλλά - τότε πού είναι;
Ex: Στο ξενοδοχείο!
Andreas: Και το λές αυτό μόλις τώρα; Είσαι πραγματικά αναίδης.
Ex: Οπωσδήποτε!
Και η κ. Berger πληρώνει όλο το λογαριασμό.
Frau Berger: Ε, καλά, τότε τα πληρώνουμε όλα μαζί.

Μάθημα 26

Σας προσκαλώ

Κατά την αναχώρησή του ο δόκτωρ Thürmann ρωτά τον Αντρέα αν θάθελε νάρθει κάποτε στο Βερολίνο. Ο δόκτωρ Thürmann έχει να του αναθέσει μια αποστολή.

Andreas: Καλημέρα σας, δόκτωρ Thürmann.
Dr. Thürmann: Καλημέρα. Λοιπόν, αύριο αναχωρώ. Σίγουρα το ξέρετε.
Andreas: Ναι φυσικά.
Dr. Thürmann: Έχω να σας ρωτήσω ακόμα κάτι: Δεν θα θέλατε ναρθείτε κάποτε στο Βερολίνο;
Andreas: Πώς παρακαλώ;
Dr. Thürmann: Ναι. Έχω μια αποστολή για σας. Φυσικά σας προσκαλώ.

Ο Andreas ξαφνιάζεται πολύ και θέλει να μάθει πιο συγκεκριμένα περί τίνος πρόκειται.

Andreas: Η πρόσκλησή σας έρχεται πολύ απροσδόκητα.
Dr. Thürmann: Μα το ξέρετε: Το Βερολίνο είναι πολύ ενδιαφέρον.
Andreas: Φυσικά ... Και έχετε λοιπόν μια αποστολή για μένα;
Dr. Thürmann: Ναι, θάθελα ...

Ο δόκτωρ Thürmann εξηγεί στον Αντρέα τί έχει να του αναθέσει.

Andreas: Χμ.

Thürmann: Σκεφθήτε το ξανά! Εδώ είναι το τηλεφωνό μου.
Τηλεφωνήστε μου στο Βερολίνο!

Andreas: Καλά, Θα σας τηλεφωνήσω.

Και φυσικά η Ex θέλει να πάει κι αυτή οπωσδήποτε μαζί με τον Αντρέα στο Βερολίνο.

Ex: Θάρθω μαζί σου.

Andreas: Θάθελες νάρθεις μαζί μου;

Ex: Ναι, παρακαλώ! Σε παρακαλώ!

Andreas: Να δούμε.

Ex: Θυμάσαι;

(Η Ex μιμείται τον δόκτορα Thürmann).

Ex: “Ενδιαφέρον, πολύ ενδιαφέρον.”

Andreas: Σωστό! Σωστότατο!